

Posturální stabilita je nezbytná pro veškeré činnosti člověka. Řízení posturální stability zajišťuje především centrální nervová soustava. Pro řízení jsou nezbytné aferentní informace z vestibulárního, somatosenzorického a zrakového systému. Modifikace některého z těchto vstupů může mít dopad na posturální stabilitu. Změny exteroceptivního vjemu lze docílit aplikací kinesiota tapu. Kinesiotaping je v současné době velmi oblíbená metoda, které je připisováno velké množství účinků. V teoretické části práce jsou popsány tyto účinky včetně výsledků vědeckých prací, které účinky ověřují.

Experimentální část této práce byla zaměřena na objektivizaci případných změn posturální stability po aplikaci kinesiota tapů na dorzální a ventrální stranu trupu u zdravých osob bez zranění či jiné poruchy. Pro vyšetření byly použity dva testy přístroje Balance Master®, modifikovaný test balanční senzoričné interakce a test limitů stability. Výsledky měření byly statisticky vyhodnoceny na hladině spolehlivosti $\alpha = 0,05$.

Vlivem kinesiotapingu nebyly zaznamenány významné změny rychlosti výchylek těžiště, ani parametrů, které hodnotí přenos těžiště nad hranici opěrné báze.